

или Лобецъ защото са воцари на 7 години. Въ негово-то царѣваніе писменна-та наѣка излѣзе най на висока-та точка на съвършенство-то; зодчество-то (архитектѣра), пѣснопѣніе-то (мѣзика) сѣщо така бѣхъ на развитіе.

Гюлейманъ 2-ый.

Намѣсто Сѣлтанъ Мохамеда III възведохъ на прѣстола брата мѣ Гюлеймана II, който бѣше лежалъ четвърдесетъ години затворенъ и, нѣто искаше, нѣто можеше да управя царство-то добръ. Австрійци-тѣ бѣхъ зели Бѣлградъ, Смедерово, и на 1689 одържахъ дѣтъ побѣди надъ тѣрска-та войска, единъ на Морава а другъ до Нишъ, дѣто паднахъ до 10 хиляди Тѣрци. Сѣлтанъ Гюлейманъ бѣше комай готовъ да се примири съ Австрія и да се отрече отъ сички-тѣ си отвѣди Дѣнава владѣнія, кога-то постави за великъ Бѣзиръ Мѣстафа Кюпрюли 1689. Той бѣше на 52 год. човѣкъ, правъ мохамеданинъ и строгъ запазникъ на Кѣрана; съ мѣдростъ-та си той умѣи, да вѣдѣхъ на тѣрска-та войска юнашки дѣхъ и, да направи да го обичатъ сич-